

Bridgebølgen i

Med kortene i stativet melder spillerne hvor mange stikk de mener å kunne ta med sine utdelte kort i det som kalles en auksjon.

FOTO: ANNA ROSÉ WALDERHAUG

Ada Tyssøy Folgerø-Holen (t.v.) og Ida Sophie Walde synes bridge er en sosial hobby å drive med.

FOTO: ANNA ROSÉ WALDERHAUG

Bridgemiljøet slet med rekrutteringen og inntok klasserommene på Os. Det virket.

Andreas Heian Slettevold
andreas.slettevold@ba.no

På Os har en satsing på bridge i skolen vekket ungdommenes interesse for det velkjente og kanskje litt kompliserte kortspillet.

De unge og lovende spillerne som spiller i klasserommet på Lunde barneskole innrømmer at de gikk til kortstokken med en idé om at det var et spill folk driver med i godt voksen alder.

- Jeg trodde bridge var noe gamliser spilte, røper Steffani Moen Dyrstad (12), som selv har en bestefar som spiller bridge.

Tarjei Vangdal er klubbleder for Os Juniorbridgeklubb.

FOTO: ANNA ROSÉ WALDERHAUG

Hun ble med da moren til venn – og nå bridgemakker – Marielle Lykke Bygnes (12) foreslo at de kunne melde seg på juniortilbudet som meldte seg på Lunde og Søre Neset barneskoler.

To år og mange bridgepartier

Innredet med et par bridgebord kledd i grønn felt gjør Lunde barneskole nytten som kortspilllokale for Os Juniorbridgeklubb klubbleder Tarjei Vangdal..

senere sitter de rundt bordet og spiller med Ada Tyssøy Folgerø-Holen (13) og Ida Sophie Walde (13).

- Jeg så for meg gamle folk som drikker kaffe og spiller rundt et bord i et rom med lite lys, sier Ada og ler litt, før hun gløtter ned på kortene hun har på hånden.

Rundt bordet i klasserommet er snittalderen langt lavere, men basert på spillernes egne erfaringer virker de å ha hatt litt rett i at mange med- og motspillere er mye eldre.

- Vi spiller mest med gamlingene, sier Steffani, som blant annet har spilt mot bestefaren til Ida Sophie i en turnering. Det synes de visst bare er artig.

- Har de en annen spillestil enn dere?

- Noen ganger. De er bedre enn oss, sier juniorspillerne beskjedent, mens de vurderer kortene sine og melder hvor mange stikk de tror de vil klare.

Ut fra hvordan meldingene – som kalles kontrakter – ser ut, forsøker makkeren å forstå hvilke gode kort laget har seg imellom, slik at de kan spille hverandre gode.

Spillerne ved bordet har mange meninger om hva som gjør spillet spennende og utfordrende: Det er gøy å bruke hjernen, det er vanskelig å planlegge hvordan man skal ta stikk, det er morsomt å spille med de eldre og spillet er sosialt.

Bridge på timeplanen

Tarjei Vangdal er daglig leder i Os juniorbridgeklubb. Han er-

kjenner at bridgemiljøet har slitt med å rekruttere de unge, og at spillet gjerne forbindes med mer tilårskomne deltakere:

- At det er for mange gamlinger i bridgemiljøet, det kan jeg skrive under på. Hvis ikke vi får en ny generasjon spillere, har jeg til slutt ikke noen å spille med, påpeker han.

- Jeg tror det handler om egoisme. Mange har opprettet små bridgeklubber og vært mer opptatt av å spille selv enn å lære opp nye spillere, mener Tarjei.

Klubblederen forteller at bridgeforbundet derfor ville forsøke å få de unge med seg, og at den nå to år gamle juniorsatsingen på Os er en del av dette prosjektet.

- Vi tenkte at løsningen var å

Bjørnafjorden

b, som har rekruttert 44 ungdommer. Rundt bordet i forgrunnen spiller Sara Miroiu, Herman Moberg og Torbjørn Mo med
FOTO: ANNA ROSÉ WALDERHAUG

få bridge inn på timeplanen, og oppsøkte skoler i nærområdet, forteller Vangdal, som sier de nå har 44 juniorspillere i klubben, og regner med at de øker til 70 når de i høst utvider skolebridgetilbudet til barneskolene på Nore Neset og i Os sentrum.

Der får de unge utdelt, kort, nudler og kakao, før de får trening i kortspillet fra mer erfarne spillere.

– Begynn med det enkle

Torbjørn Mo (16) og Herman Moberg (14) er to av de mer erfarne juniorene. De spilte bridge i åreis før skolebriden.

De mener den beste måten å lære på er å vente litt med spillets auksjoner og kontrakter, og heller starte med å lære hvordan man spiller for å ta stikk.

– En bør starte med bare å telle poeng, sier Herman, og bridgemakker Torbjørn er enig.

– Det er greit bare å spille noen ganger og telle poeng først, til man skjønner det, forslår Torbjørn mens han spiller et parti sammen med Herman og Sara Miroiu (12).

Mens BA får spillet forklart av bridgemiljøets yngre garde, legges kort ut, og stikk samles inn.

– Hadde ikke dere åtte? Vi fikk jo fem, argumenteres det på nabobordet.

– Spiller forsiktig

Klubbleder Tarjei mener faktisk at det er de yngre spillerne som ofte gjør de mest gjennomtenkte manøvrene:

– De er mer defensive og mer forsiktige. Det tar en stund å bli

vant til spillet og forstå sammenhengene – de eldre spillerne når gjerne formtoppen rundt 65 års alder, mener han.

Dermed har spillerne mange år til å bli bedre, selv om enkelte allerede begynner å hevde seg. Tarjei nevner blant annet at de unge spillerne deltar i både NM og VM.

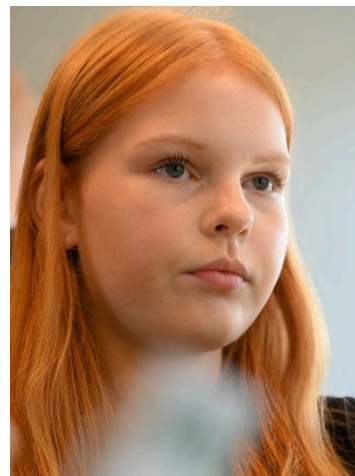
Selv fattet han interesse for kortspillet i tredveårene.

– Jeg begynte med bridge etter å ha røket korsbåndet for andre gang, og jeg kan anbefale alle å begynne med bridge før de skader seg i fotballen, sier han med et lurt smil.

Men hva har vært nøkkelen til å klare å rekruttere en generasjon med så mange fritidstilbud til et spill med et seniorrykte? Ganske enkle grep, skal vi

Steffani Moen Dyrstad (12) deler bridgeinteressen med bestefaren sin. FOTO: ANNA ROSÉ WALDERHAUG

– Jeg trodde det var et flaksspill, sier Marielle Lykke Bygnes om sitt inntrykk av bridge før moren foreslo at hun og venninnen Steffani skulle begynne å spille.

FOTO: ANNA ROSÉ WALDERHAUG

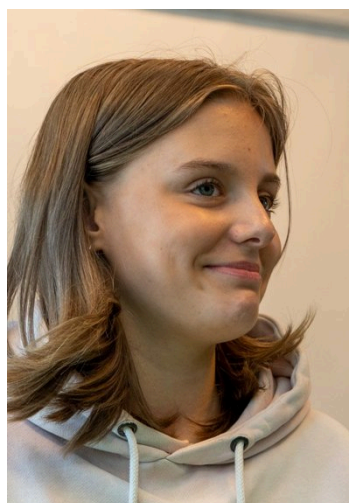
Ida Sophie Walde (13) i Os Juniorbridgeklubb sier det beste med bridge er de nye vennene man får.

FOTO: ANNA ROSÉ WALDERHAUG

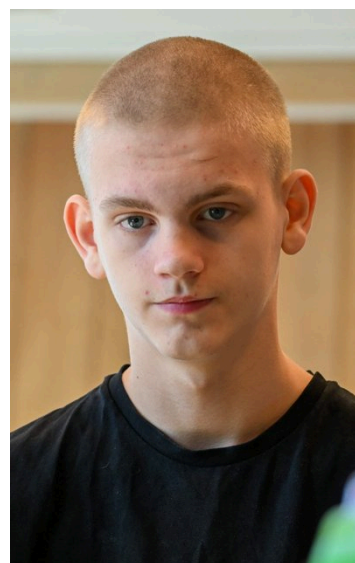
Torbjørn Mo (16) er allerede en dreven bridgespiller, og gir gjerne en innføring i reglene til de som vil lære dem.

FOTO: ANNA ROSÉ WALDERHAUG

Ada Tyssøy Folgerø-Holen (13) sier ordet «bridge» fikk henne til å tenke på gamle folk med kaffekopp og kortstokk i et mørkt rom.

FOTO: ANNA ROSÉ WALDERHAUG

Herman Moberg (14) har spilt i mange år.

FOTO: ANNA ROSÉ WALDERHAUG

tro Tarjei:

– Vi pleier å begynne skolebesøkene med en håndsopprekning der vi spør hvor mange som har spilt kort før, og da svarer 90 prosent at de har spilt masse. Og så er de vel interesserte i å prøve noe nytt, da, foreslår klubblederen, og legger til at de antakelig også blir med på grunn av ungdomsmiljøet i klubben.

– Vi prøver å legge samlingene rett etter skoletid, før middag, forklarer Tarjei, og ramser opp hvorfor han mener bridge har en plass i skolen:

– De unge lærer om strategi, telling og summering, nevner han i fleng. Dessuten nevner klubblederen hvordan bridgehobbyen innebærer at de unge i året som kommer får reise rundt til bridgesamlinger og turneringer på Storefjell, Lillehammer, Voss og i Sandnes

– Der blir de kjent med folk fra hele Norge.

Og når BA spør spillerne om hvorfor de selv ble med, sier de at det sosiale har vært trumf-kortet for rekrutteringen:

– Det beste har vært å få nye venner, konstaterer Ida Sophie.